

De komst van de Draak

Deel 3
van de serie

Het buitengewone gewone leven
van Eva Goudsmid

De komst van de Draak

Joy Ligteringen

Colofon

Schrijver: Joy Ligteringen

Coverontwerp: Elfenzaad Productions

Foto omslag: Kellepics

ISBN: 9789464351057

1^e druk 2021

Foto auteur: Studio Bulb, Carola van Dalen

<https://www.elfenzaadproductions.com>

© Joy Ligteringen 2021

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op wat voor wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteur en de uitgeverij.

This book may not be reproduced by print, photoprint, microfilm or any other means, without the written permission from the author and the publisher.

Voor Azar, die hier op Aarde een andere naam draagt.

Ik Ben de schepper in de schepping

Ik Ben een soeverein wezen in een constante staat van vreugde, in de prachtige oceaan van leven en ik ervaar van binnenuit.

Adamus Saint-Germain

Voorwoord

Dit is het derde deel van een serie van vier boeken. Toen ik in 2007 aan *'De terugkeer van de healers'* begon had ik geen idee van de lange reis die voor mij lag, een reis langs ongelooflijke ervaringen die naar realisatie, wat ook wel verlichting wordt genoemd, bleek te leiden. Nu veertien jaar later heb ik mijn idee over het bereiken van realisatie of verlichting flink moeten bijstellen. Ik weet nu dat de ontwikkeling van de ziel nooit stopt, dat de ziel steeds weer nieuwe ervaringen wil opdoen. Ik heb ervoor gekozen als gerealiseerd meester nog enige tijd op Aarde te blijven. Dat betekent dat ik gedurende die tijd ook mens blijf met alle uitdagingen die dat met zich meebrengt. Het enige verschil is dat ik niet meer verstrikt raak in mijn gedachten en emoties, daarover waakt de meester. Ook is mijn brein niet meer de sturende kracht in mijn leven, maar mijn ziel samen met mijn Ik Ben. Ik zet mijn ongelooflijk mooie reis voort.

De serie *'Het buitengewone, gewone leven van Eva Goudsmid'* bied je de gelegenheid mee te reizen, te profiteren van de grote hoeveelheid informatie die mijn ervaringen hebben opgeleverd, zodat jouw reis wat makkelijker kan verlopen.

Ik wens je inspirerende reis!

Joy Ligteringen

Inleiding

Mijn naam is van geen enkel belang, mijn functie des te meer, ik ben de Getuige van Eva Goudsmid, een eervolle functie zoals ik u ook in de eerdere boeken liet weten. Wat is een Getuige vraagt u zich wellicht af? Het antwoord kunt u in dit boek vinden.

Wij verlieten u bijna zes jaar geleden. Eva dacht binnen een à twee jaar het derde deel te hebben geschreven, soms lopen de dingen anders dan gepland, zoals u dat vast ook wel in uw leven hebt ervaren. Inmiddels is het Eva duidelijk geworden dat er na dit derde deel nog een deel nodig is om de geschiedenis goed te kunnen vertellen.

Eva's leven heeft in de afgelopen zes jaar een grote vlucht genomen. Laten wij beginnen bij waar het vorige boek eindigde: het gebrek aan flow, met andere woorden Eva's leven verloopt nog niet volgens wens. Flow ontstaat wanneer een mens zijn of haar eigen waarheid leeft, want op dergelijke momenten bestaat er een directe lijn met de ziel en ontstaat een prachtige harmonieuze klank tussen de mens en de ziel. Eva is hier diep van doordrongen en wil niets liever dan haar waarheid, haar ware zelf leven. Helemaal toen White Bull, u nog wel bekend uit de eerste twee delen, Eva uitdaagde alleen nog maar haar hart te volgen, alleen nog maar dat te doen waar ze energie van krijgt, waar ze rechtop van gaat lopen en waardoor ze gaat stralen. Het klinkt zo simpel, maar hoe vaak gebeurt het niet dat het ego een vertrouwenwekkende stem opzet, een daarbij passend gevoel tevoorschijn tovert en je compleet de verkeerde kant uitstuurt? Het ego is vervolgens dik tevreden, maar de mens die verlangt naar de eigen waarheid vindt zichzelf alweer terug op een doodlopend spoor, voelt zich wederom diep teleurgesteld in zichzelf en weet niet meer wat te doen. Hiermee heb ik Eva's uitdaging kort samengevat. Beste lezer, ik wil alvast iets

verklappen om ook u een hart onder de riem te steken: Eva weet zich hier uit te werken en vindt de weg naar haar waarheid!

In de voorgaande twee delen heb ik u van wat vooraf ging op de hoogte gebracht. Dat is teveel geworden om te doen. Ik raad u aan de eerste twee delen zelf te lezen of u zonder deze voorkennis in dit boek te storten.

Laat ik u nu Eva's huidige leven binnen leiden. Inmiddels is Eva verhuisd naar een groot monumentaal pand op een landgoed. Daar in de stilte van de natuur ontvouwt zich het begin van de geschiedenis van dit derde deel. Weet ook dat in dit boek Eva's leven zich verder ontvouwt tegen de achtergrond van de grootste verandering die zich ooit op Aarde heeft afgespeeld, een verandering die in gang werd gezet door een virus, het coronavirus.

1.

Het is nog ochtend en het sneeuwt. Ik sta voor het raam van de enorme serre en zie de wereld witter worden. Ik kom maar niet op gang vandaag. Achter me hoor ik het geknetter van het vuur in de grote open haard. Dat is het enige geluid dat te horen is. De sneeuw dempt de geluiden van de boerderij die honderd meter verderop staat. Het zou me een vredig gevoel moeten geven. Maar dat is niet zo. Het is al bijna een jaar geleden dat ik Sam, mijn zoon, vroeg om ook in dit fantastische huis middenin de natuur te komen wonen om hier in de stilte zijn leven weer op de rit te krijgen. Sam greep mijn aanbod met beide handen aan. Nu een jaar verder is hij geen steek opgeschoten, alles wat wij ondernemen om zijn leven weer in orde te krijgen, brokkelt met dezelfde vaart weer af. De ene schuld is nog niet geregeld of de volgende klopt aan de deur. De opleiding die hij heeft gekozen valt hem zo tegen dat hij de helft van de tijd in zijn bed blijft liggen. 's Ochtends als ik wakker word, luister ik met gespitste oren naar geluiden die mij vertellen of hij wel of niet naar school gaat. Als het stil blijft voel ik de stress alweer opborrelen. De hoeveelheid lege bierblikjes groeit met de dag, want Sam vindt opruimen onzin. Als ik in de buurt kom van de trap naar de eerste verdieping waar Sam zijn domicilie houdt, heb ik het gevoel dat ik een kroeg binnen stap. Sam stevent af op een nieuwe crisis en eenmaal raden bij wie hij aan gaat kloppen om hulp. Ik weet niet wat te doen en wacht op iets dat het tij doet keren.

Ik loop bij het raam vandaan en ga met mijn laptop bij de open haard zitten en zoek naar iets wat mijn gedachten afleidt.

2.

Het is al donker als ik op weg ga naar Anton om samen naar een bijzondere meditatieavond te gaan. Mijn auto glibbert over de modderige zandweg want inmiddels heeft de dooi alweer ingezet.

‘Kom je eerst boven of gaan we direct door?’ vraagt hij door de intercom.

‘Laten we meteen doorrijden, dan kunnen we daar rustig aankomen en wat drinken.’

‘Ik kom er aan.’

‘Wat is ET-healing eigenlijk? En waarom wilde je mij mee hebben?’ vraag ik zodra Anton zit.

‘Goedenavond Goudsmid.’

‘Goedenavond lieve Anton.’

‘Een maand geleden kreeg ik een link door en wat ik las resoneerde zo sterk dat ik meteen contact heb gezocht. Ik heb je meegevraagd omdat ik benieuwd ben wat jij ervan vindt, misschien is het ook iets voor jou.’

‘Dat zou fijn zijn want ik voel me de laatste tijd zo niets, zo nergens meer bij horen en ik kan ook wel wat afleiding gebruiken van het hele Sam-gedoe.’

‘Dat kan ik mij voorstellen’, zegt Anton, die een week geleden getuige was van een fikse ruzie tussen Sam en mij.

‘Vertel nu eerst eens wat dat ET-gedoe precies inhoudt.’

‘Eigenlijk is er niets nieuws onder de zon want het gebeurt op dezelfde manier als met wat wij healing noemen: de healer is kanaal voor helende energie van krachten uit het universum. Alleen in dit geval is het een medisch team dat niet op Aarde leeft maar elders en die voor het gemak ET-ers, extra terrestrials met andere woorden, worden genoemd. Wat ik ervan begreep is dat elke healer hier op Aarde die met de ET-ers wil samenwerken een vaste ET-gids krijgt die als tussenstation fungeert voor het betreffende medische team. Je leert als healer om je af te stemmen op de gids en vice versa zodat er een nauw en vertrouwd contact

ontstaat. Deze mensen waar we nu heen gaan, werken trouwens ook met de stargate. Ken je dat?’

‘Nee, ken ik niet’.

‘Een stargate is een vortex, een krachtveld, gemaakt volgens de heilige geometrie en heeft de vorm van een merkaba. Het creëert een hoog vibratieveld dat jouw slapende multidimensionale DNA activeert zodat blokkades weg kunnen vallen en je vrij wordt van oude aangekoekte energie. Tenminste dat beweren de mensen die stargates bouwen en anderen er mee leren werken. Je schijnt ook energetische stargates te hebben.’

‘Als dat niet weer gebakken lucht is, is dat precies wat ik nodig heb, ik moet oude koek kwijt. We zijn er trouwens.’

Even later stappen Anton en ik het centrum binnen waar al aardig wat mensen aanwezig zijn. Ik ben de deur nog niet door of ik bevries.

‘Gatver Anton, dit is een centrum dat in contact staat met Damanhur, die leefgemeenschap in Italië waar ik een paar jaar geleden was, weet je nog? Moet je eens kijken overal die rot symbolen en daar ook nog eens de kop van die griezel.’

‘Waar zie je zijn kop?’

‘Daar op de plank liggen stapels boeken met zijn foto erop en aan de muren hangen de symbolen van de heilige taal die ze daar gebruiken.’

‘Wil je weg?’

‘Ik ga eerst vragen hoe het zit.’

Ik stap naar een van de organisatoren toe en vraag zonder inleiding: ‘zijn jullie aan Damanhur verbonden?’

Het is even stil. De enige man van het team kijkt me niet begrijpend aan.

‘Ik zie hier namelijk allemaal symbolen die er mee te maken hebben’, zeg ik en ter verduidelijking wijzend naar een van de symbolen die aan de muur hangt.

‘Bedoel je dat’, zegt de man, ‘nee hoor, wij huren deze ruimte en hebben er geen band mee. Hoezo?’

‘Ik heb er niet zulke prettige ervaringen opgedaan namelijk. Ik sta te trillen op mijn benen sinds ik hier binnen ben gestapt.’

‘Maak je geen zorgen, we hebben er niets mee te maken. Pak eerst maar iets te drinken en ga rustig zitten.’

Ik ben gerustgesteld al vind ik het geen grapje om aan deze periode te worden herinnerd. Ik voel me zo slap als een vaatdoek en mijn hart bonst in mijn keel.

‘Kom, laten we een goede plek zoeken, dat is nu helemaal belangrijk nu je zo geschrokken bent’, zegt Anton.

Ik kijk de cirkel van stoelen rond en kies er een die het verst van de symbolen af staat en ga zitten. Ondertussen ben ik zo misselijk als een kat geworden, vlieg met dezelfde vaart weer overeind en kan nog net het toilet halen.

‘Je hebt het wel te pakken’, zegt Anton. ‘Ik ben blij dat jij eens boven de pot mag hangen.’

‘Ja, ik ben ook heel blij’, zeg ik nog natrillend. ‘Waar ik van schrik is dat die periode nog steeds zo’n grote impact op mij heeft. Ik ben toch nog bang voor de macht van die man en dat valt mij vies tegen, verdorie.’

‘Wees niet zo hard voor jezelf, alles gaat schoksgewijs en soms komt er ineens nog een oud stuk naar boven. Dat is niet verkeerd want dan kun je het echt loslaten.’

‘Ook zo’n lekkere doodoener dat loslaten. Hoe doe je dat?’

‘Niet meer aan denken.’

‘Dat is net zoiets als zeggen, “kijk niet naar mij alsjeblieft”, vervolgens kijkt iedereen mijn kant uit.’

‘Geen energie meer geven dan?’

‘Komt in de buurt’

Een kwartier later zit iedereen en begint een meditatie waardoor ik kalmeer en me weer stevig voel. Dan begint een van de healers uitleg te geven. Na een korte pauze kan het echte werk beginnen.

‘Lieve mensen het is tijd om contact te gaan maken met ons medische team. De stargate helpt jullie om je krachtveld te activeren en contact te maken met het kwantumveld. Sluit je ogen en laat maar gebeuren wat er gebeurt. Jullie worden eerst beter geaard door het team. Dit is erg belangrijk om de healing te kunnen integreren in je aardse leven en om te voorkomen dat je te veel uit balans raakt door de hoge frequenties.’

Ongelooflijk, denk ik, het is alsof een kudde olifanten op mijn hoofd is gaan staan en er twintig loden ballen aan mijn benen zijn gehangen. Ik zak en zak met een gevoel alsof ik in de Aarde verdwijn. Mijn twijfels over de kracht van deze healing zijn meteen verdwenen. Dan ervaar ik een onbekende energie, een die zeer krachtig voelt. Ik word weer misselijk en ben blij dat ik zit. Een werveling van energie stroomt door mijn lichaam en maakt contact met een weten; de komende tijd draait om zelfliefde en trouw zijn aan mijzelf. Het sluit naadloos aan bij mijn wens om volkomen authentiek in het leven te staan. Ik ben dus op de goede weg, al voelt het alles behalve aangenaam.

Na wat ik als een half uur ervaar - want ik ben mijn tijdsgevoel kwijt - is er gelegenheid tot het stellen van vragen. Een vrouw uit de groep stelt een vraag die mij doet opveren: 'ik heb zelf een healingcentrum maar om de een of andere reden krijg ik erg weinig cliënten. Kan het team mij vertellen wat ik niet goed doe?'

'Ik maak contact', zegt een van de teamleden. Na enkele minuten begint ze te spreken: 'ze laten weten dat jouw ziel niet op een lijn staat met de ziel van je centrum. Je kunt het verbeteren door eerst aan jezelf te werken. Je bent niet voldoende verbonden met je eigen centrum. Het zou goed zijn als je jouw meditatie daarop zou richten. Als je werkelijk op een lijn staat met je zielsverlangen en dit vervolgens op een lijn weet te brengen met de kern van je centrum zullen de cliënten binnenstromen.'

Dat is wat er in mijn werk ook mis ging, denk ik, ik ben van alles gaan doen om maar geld binnen te kunnen krijgen, maar wat ik organiseerde stond niet altijd op een lijn met mijn zielsverlangen. Geen wonder dat ik me zo moest inspannen en dan nog weinig aanmeldingen kreeg. De rest van de avond gaat snel voorbij. Tegen middernacht sta ik weer voor mijn deur. Net voordat ik naar binnen stap hoor ik een uil krijsen. Een zo langzamerhand vertrouwd geluid.

3.

Ik sta net de vloer in mijn grote keuken te vegen als er wordt geklopt. Dat zal de man van de belastingen zijn die mij heeft uitverkoren voor een controle.

‘Komt u binnen.’

‘Goedemorgen, sorry dat ik een beetje verlaat ben, de navigatie liet me in de steek.’

‘Dat overkomt wel meer mensen die dit huis proberen te vinden. Koffie?’

‘Graag.’

De man kijkt bewonderend rond en ik kan bijna de radertjes in zijn hoofd zien draaien. ‘Wat een fantastische plek hebt u hier. Woont u hier al lang?’

‘Bijna een jaar. Het huis is van Natuurmonumenten en heeft nog geen nieuwe bestemming. Tot die er is mag ik hier wonen in het kader van leegstandsbeheer.’

‘Niet gek’, zegt de man.

Ik schenk koffie in en dan is het even stil. Een vraag borrelt op: ‘wat deed u besluiten om bij mij een controle uit te voeren?’

‘Dat beslis ik niet zelf. Ons computersysteem is zo ingericht dat bepaalde abnormaliteiten in aangiftes eruit worden gehaald. Bij u was dat een afwijkende winst- en verliesrekening van twee jaar terug. Als u mij uw administratie van dat jaar geeft, kan ik kijken wat de abnormaliteit was.’

Ik kijk tussen de stapel en reik de man de map van twee jaar terug aan. Weer is het enige tijd stil terwijl hij allerlei cijfers en overzichten bekijkt.

‘Ah’, zegt de man, ‘ik heb hem. U heeft in dat jaar een hoge uitgave gedaan die ervoor zorgde dat er een afwijkend patroon ontstond. Kijk, deze post bedoel ik.’ De man laat me meekijken.

‘Dat is de betaling aan de vertaler’, zeg ik. ‘En die betaling heeft ervoor gezorgd dat ik nu controle heb?’

‘Inderdaad. U bent bijna vijf jaar geleden opnieuw zzp’er geworden en u hebt nog geen winst gemaakt maar wel steeds de

zelfstandigenaftrek geclaimd. De belastingdienst staat dat enkele jaren toe, maar als er geen verandering komt dan zijn wij gerechtigd om deze aftrekpost over meerdere jaren terug te vorderen.'

'Ik ben me bewust dat ik nog geen winst maak, toch voor zover ik weet ben ik bij lange na niet de enige die verlies blijft maken in deze tijd. Menig groot bedrijf staat ook al jaren in de min.'

'Dat klopt. De belastingdienst houdt er rekening mee dat grote bedrijven personeel hebben dat afhankelijk is van het salaris. Dat maakt dat we anders aankijken tegen grote bedrijven dan tegen zzp'ers.'

'Dat is merkwaardig,' zeg ik, 'ik ben afhankelijk van mijn eigen inkomsten en als ik nu de belastingdienst mijn zelfstandigenaftrek moet terug gaan betalen, kan ik net zo goed meteen een faillissement aanvragen. Telt dat niet?'

Ik zie de man wat ongemakkelijk reageren en dat er rode vlekken in zijn hals verschijnen. Ik krijg bijna medelijden.

'Ik begrijp u goed, maar ik ben slechts iemand van de buitendienst die de wet moet uitvoeren. Ik vind het erg vervelend. Als ik naar uw cijfers kijk, zie ik wel een langzame progressie toch blijft het feit dat u te lang geen winst hebt gemaakt. Ik kan niet anders dan een rapport schrijven dat dit bevestigt. U zult een terugvordering krijgen. Wat u kunt doen is meteen een kwijtscheldingsverzoek indienen, want ik zie ook wel dat u geen reserves hebt.'

Terwijl de man dit zegt, kijkt hij rond in de kamer waar inderdaad geen antiek of dure kunst of iets anders van waarde te zien is. Ik voel me direct arm en mislukt.

Als ik de man zie wegrijden besef ik weer dat de meeste mensen goed willen doen, echter als ze in dienst zijn van een instantie, zoals de belastingdienst, ze marionetten worden die zichzelf moeten verloochenen. In feite zijn veel mensen slaaf van het systeem waarin we als maatschappij onszelf hebben vastgezet. Al ben ik eigen baas, ik heb hier ook mee te maken.

Een machteloos gevoel maakt zich van mij meester. Hoe kunnen we een mensvriendelijker maatschappij creëren? Een

maatschappij die gebaseerd is op verbinding en op liefde? Het zal vast niet grappig zijn maar ik ben ervan overtuigd dat dit systeem, dat zo op geld en winst maken is gericht in plaats van liefde en verbinding, in moet storten om te kunnen veranderen. Economische groei? Jaar in, jaar uit? Je hoeft toch werkelijk geen genie te zijn om te bedenken dat er ergens de rekening voor die groei betaald moet worden. Iemand moet al die rentes van al die kredieten ophoesten en vermoedelijk zijn dat de mensen zonder kapitaal, want die moeten lenen. De rest van de dag kom ik tot niets, ik heb nergens meer zin in, alles wat ik heb ontwikkeld, de boeken die ik heb geschreven, de healingretraites die ik heb georganiseerd, alles voelt als zinloos. Toch begint ergens in mijn achterhoofd iets te reageren op mijn gevoel dat er onrecht aan mensen wordt gedaan die goed willen doen.

4.

Voor de tweede keer stappen Anton en ik het healingcentrum binnen voor een meditatieavond. Deze keer lijkt het een stuk rustiger. Na een korte meditatie, begint de werkelijke healing.

Voordat ik het weet ben ik in een lichte trance en het eerste wat ik waarneem is de aanwezigheid van Kwan Yin¹. Kwan Yin komt al snel naast me staan en op hetzelfde moment staan we samen in een van mijn vorige levens naar een zwartgeblakerde en vreemd uitziende stad in de vorm van een citadel te kijken. Dit beeld komt me bekend voor, ik heb het ook gezien toen ik in de Hall of Spheres was, in de tempels van Damanhur². Dat vorige leven was een leven waarin ik een hoge functie had in Atlantis. Ik voelde me verantwoordelijk voor de ondergang van deze stad.

‘Deze ervaring is er de oorzaak van dat je jezelf klein maakt. Door je klein te maken en te houden probeer je onder de verantwoordelijkheid uit te komen van alles wat je doet. Maar je blokkeert daarmee ook al je mogelijkheden en je gebruikt om die reden je talenten niet. Kom terug in je kracht, neem verantwoordelijkheid voor jezelf en handel uit zelfliefde en liefde voor anderen. Je hebt een prachtige helpende energie die niet tot zijn recht komt. Je bent nodig in de wereld en niemand heeft er baat bij dat jij je klein blijft maken’, laat Kwan Yin telepathisch weten. Op dat moment beginnen al mijn cellen te trillen. Kwan Yin heeft kennelijk op het juiste knopje gedrukt. Dus het draait om angst voor verantwoordelijkheid en angst voor de macht die anderen over mij kunnen hebben. Het moet een heftige gebeurtenis zijn geweest ooit in Atlantis. En dat niet alleen, het is alsof ik het begin van de rode draad te pakken heb. Dan is het pauze.

Als iedereen na een kwartiertje weer zit begint de tweede meditatie met behulp van de stargate. Nadat de energie weer is verhoogd naar de twaalfde dimensie krijgen we de uitnodiging om contact te maken met ons Hoger Zelf met de vraag waar onze ziel

gepassioneerd door raakt. Het antwoord komt onmiddellijk: 'verhalen van ooit, zoals uit Lemurië naar deze tijd brengen, verhalen van de Aarde en de aardman doorgeven. Tegelijkertijd verschijnt Tithua, die als een zusje naast me is komen staan. Het voelt zo vertrouwd. Een heel stuk rustiger rijd ik terug naar huis nadat ik Anton thuis heb afgezet.

---

¹Kwan Yin is een van de opgestegen meesters. Ze vertegenwoordigt de vrouwelijke energie en wordt gezien als de redder en helper bij gevaar, ze representeert de energie van compassie en is ook bodhisattva voor genade en redding, verbonden met de zee.

²Damahur is een leefgemeenschap in het Noorden van Italië. zie *'Het temmen van de olifant'*, deel 2 van de serie.

5.

Samen met Anton sta ik voor de deur van een ruime villa dichtbij Arnhem. Ik ril van de kou.

‘Kom binnen’, zegt Janna, een van de ET-healers bij wie Anton en ik allebei een sessie hebben geboekt, terwijl ze uitnodigend de deur openhoudt, ‘we gaan naar boven.’

Even later lig ik op de behandeltafel en vraagt Janna waar ik voor ben gekomen. ‘Ik dacht op het juiste spoor te zitten met mijn werk maar de cliënten annuleren en ik weet het niet meer. Hopelijk kan deze sessie er een licht op werpen.’

Janna zet de voicerecorder aan en concentreert zich op het contact met de ET-ers.

‘Op dit moment in jouw ontwikkeling draait het om stabilisatie van de kern van wie je werkelijk bent. Je komt van ver, van een ander universum, van een sterrenstelsel in een ander universum om precies te zijn.’

‘Komt Tithua daar ook vandaan?’ vraag ik in een opwelling.

‘Tithua is wie jij werkelijk bent, ze maakt deel uit van je Hoger Zelf en je multidimensionale zelf. De uitlijning die je nu krijgt maakt het makkelijker om de verbinding te verbeteren zodat je Hoger Zelf de weg kan vinden naar wie je hier op Aarde bent. Dat is geblokkeerd, waardoor jij je geblokkeerd voelt. Om de weg helemaal te plaveien is er nu een meltdown proces gaande, zodat al het oude wat je niet dient verdwijnt en er ruimte komt voor iets nieuws.’

‘Oh jee’, zeg ik, ‘dit klinkt alsof ik geld verdienen wel even kan vergeten. Hoe moet dat verder?’

‘Ontspan je, er is niet zoveel wat je kunt doen. Laat het gebeuren en zet je strandstoel maar neer want je kunt niet meer dan je overgeven. Doe dat dan gaat je ontwikkeling het snelst. Het oude moet echt eerst verdwijnen en met het oude worden vooral je angsten voor het dragen van verantwoordelijkheid voor wat je de wereld instuurt bedoeld.’

‘Vooruit dan maar’, zeg ik, ‘er zit niets anders op geloof ik. Ik vraag me wel af hoe ik het red in het huis waar ik nu samen met mijn zoon woon?’

‘Is dit je werkelijke vraag of wil je in feite iets anders vragen?’

‘Mijn zoon geeft mij veel stress. Ik wil hem niet in de steek laten, toch om heel eerlijk te zijn kan ik de negatieve energie die hij nu om zich heen heeft er niet bij hebben.’

‘Het loopt de spuigaten uit. Als je jezelf als een schip op zee zou zien, zit je in ruw water waar de golven steeds weer over het dek spoelen. Natuurlijk loopt het water wel weer weg door de spuigaten, maar het is pappen en nathouden. Je weet beter. Je staat steeds weer toe dat je schip overspoeld wordt door de golven die je zoon creëert. Welk excuus heb jij nodig om tegen je zoon te zeggen: “dit trek ik niet meer”? Natuurlijk zitten jullie allebei in een uitdagende tijd van je leven, dan moet je roeien met de riemen die je hebt, alleen je moet wel allebei roeien en dat is bij jou niet het geval. Jij roeit, maar als de ander niet mee roeit draai je in rondjes. Maak goede afspraken met hem en houd hem eraan door hem op zijn verantwoordelijkheden te wijzen. Als dit niet werkt moet de situatie veranderen’.

‘Ik heb nog een vraag: waardoor heb ik nog steeds last van restless legs?’

‘Eerlijk gezegd maakt je hoofd meer overuren dan je benen. Je bent iemand die de controle probeert te houden, lukt dit niet dan raak je enorm gefrustreerd, met andere woorden: geen controle hebben en je verzet hiertegen creëert een gevoel van geblokkeerd worden en dat is de oorzaak van het voortduren van je probleem.’

‘Zelf heb ik het gevoel dat het te maken heeft met mijzelf nog niet helemaal open durven te uiten, alsof ik een deksel op een vulkaan probeer te houden.’

‘Een vulkaan ben je zeker. Dat heeft ook te maken met wie je in wezen bent. Je Hoger Zelf was te ver weg. En omdat je jezelf niet geleid voelde door je Hoger Zelf durfde je jezelf niet echt te uiten. Inmiddels hebben we het contact met je Hoger Zelf gecorrigeerd. Op je reis naar dit leven, deze incarnatie, heb je nogal wat bagage meegekregen vanuit de astrale wereld. Die bagage was niet jouw keus, er waren krachten die weet hadden van je missie en die deze

missie onmogelijk wilden maken. Zij waren het ook die jouw ontvangst- en zendstation, je achtste chakra, bezet hielden of anders gezegd er een flinke stoorzender in hebben aangebracht. Dit hebben wij nu gewijzigd. Wat je nu wordt geadviseerd is om je bewust te zijn van het gedrag dat bij je oude patronen hoort, want dit is het waar we het over hebben als we spreken over een meltdown proces. Zodra je merkt dat je op de automatische piloot staat en in oude gedragsgroef terecht bent gekomen, stop dan, wees je ervan bewust en doe het anders.'

Het is even stil terwijl Janna doorgaat met het geven van healing. Ik zie haar handen wapperen en bewegen.

'Tithua voelt rustig en zacht aan', vertelt Janna. 'De ET-ers zeggen dat jij een echt powerhouse bent. Als jouw energie samensmelt met die van Tithua ontstaat er een prachtige combinatie die helemaal in balans is, dan gaat je leven ook werkelijk stromen. Dan tem je de vulkaan met zachtheid, wat op zich een krachtige actie is.'

'Kan er toch al iets worden gedaan aan mijn restless legs?'

'Dat kan pas als Tithua en je Hoger Zelf werkelijk in je leven zijn geschoven, want dan heb je de spiegel van de restless legs niet meer nodig. In feite heb je een paar prachtkarten in handen: zachtheid en kracht. Wanneer de integratie van deze beiden in jou is voltooid, zul je ontdekken dat vooral vrouwen naar je toe zullen komen, deels om je voorbeeld te volgen en deels voor hulp. De afmeldingen van de laatste tijd horen bij het meltdown proces om je straks op een nieuwe manier te laten werken. Vertrouw dat het zal ontstaan. Tithua ziet er als een prinses uit, ze draagt een doorzichtige sluier van zilverdraden en sieraden en ze heeft prachtige donkere ogen, wat een mooie vrouw. Jij ziet er, daarentegen op dit moment uit als een paard dat te strak in toom wordt gehouden. Laat je teugels eens wat vieren dan loop je vrijer en kan er meer naar je toekomen', gaat Janna verder. 'Als je bent samengesmolten met Tithua zul je dingen van haar doorkrijgen, alsof ze de verhalen in je oor fluistert. Het wordt tijd dat je op andere paarden gaat wedden.'

'Dat wil ik ook.'

‘De wereld is er klaar voor en ook voor jouw wezenskern. Je brein kan het even niet meer volgen en dat is precies goed want dan ontstaat er ruimte voor het Hoger Zelf. Het is een vorm van kwantumhypnose en dat betekent dat de informatie je brein omzeilt en het direct in je onderbewustzijn komt. Dit proces heeft al eens eerder bij je plaatsgevonden namelijk na het ongeluk. Je kreeg een enorme opdonder om je helemaal los te schudden, ook toen is je systeem gereset net als nu, alleen deze keer had je geen klap in je nek nodig. Let de komende tijd op de tekens, de annulleringen waren tekens, als de stroom stopt is dat een teken. Volg je hart. De tekens gaven aan dat je het werk dat je deed niet meer leuk vond.’

‘Dat was ook zo maar het bracht tenminste nog geld in het laatje en geld verdienen vind ik leuk.’

‘Het stroomde al niet maar jij wilde persé dat het zou lukken, terwijl je hart al tekens gaf dat je er niet langer blij van werd. Nu gedraag je je alsof je hebt gefaald maar dat is niet zo. Zie het leven als een speelveld, je bewustzijn groeit en wil naar een volgend niveau. Geef jezelf niet op je kop en zie het als een stap vooruit. De combinatie van zachtheid en kracht, van Tithua met je hedendaagse aardse wezen, is als een kip met gouden eieren. Je gaat weer doen wat je leuk vindt, je passie volgen en dan gaat het echt stromen. Je zult ook uitnodigingen krijgen wanneer je in de juiste trilling zit, dat hoeft niet lang meer te duren. Het leven is zo leuk, zie het ook zo en ga spelen. Vermijd de verleiding van de maatschappij die focust op de egobehoeften en je constant triggert om die behoeften te vervullen. Dit pad van egobehoeften geeft een constante honger naar meer omdat het je zielsverlangen niet vervult. Wees je bewust dat wanneer jij je voortgedreven voelt dit een teken is dat je ego eisen stelt, negeer ze en stem je af op je Hoger Zelf voor advies.

En dan nog iets, je hebt last van voedselintoleranties. Wat het in werkelijkheid is, is een intolerantie voor het leven in de maatschappij waar jij je in bevindt. Wij adviseren je om je te laten ondersteunen door een natuurarts. Dit is goed voor je om mee bezig te zijn. Je lichaam heeft aandacht nodig om te kunnen helen, zodat jij de hogere vibraties aan kunt. Binnenkort krijg je een

aanbod om mee te doen aan een programma van helpers van andere planeten en energievelden. Doe eraan mee! En voel je jezelf weer eens gefrustreerd, reageer met een zenhouding en zeg bijvoorbeeld: “hoe boeiend allemaal, wat een prachtige uitdaging”. Ga in geen geval met wat dan ook in gevecht, dan vecht je tegen de bierkaai. Geef je systeem de tijd om aan de hoge trilling van Tithua te wennen, dat gaat niet in een week tijd. Ontspan en laat er gebeuren wat er moet gebeuren, dan zal dit proces sneller gaan. Voor nu groeten wij je, het was fijn je te ontmoeten en tot de volgende keer.’

Ik stap van de bank af om plaats te maken voor Anton.

6.

‘Wat ga je doen met het advies?’ vraagt Anton als we richting station lopen.

‘Ik ga eindelijk een betaling in natura van een cliënt verzilveren door op vakantie te gaan naar Zuid-Frankrijk, dan zet ik daar mijn strandstoel wel neer.’

‘Oh ja, dat is waar ook, je hebt nog iets te goed, bofkont.’

‘Ga mee, ik heb nog zoveel tegoed.’

‘Ik zou wel willen maar ik moet driemaal per week voorlezen aan mijn schoolkindertjes.’

‘Jij valt zo vaak voor anderen in, kunnen ze niet een weekje voor jou invallen?’

‘Nee, er zijn zieken, zwakken en misselijken in de voorleesgroep.’

‘Nou en?’

‘Nou en? Er moet toch iemand de kindertjes voorlezen?’

Ik kijk Anton aan en ik weet dat hij weet wat ik denk. ‘Dan houdt het op, jammer. Er lijkt nooit een eind te komen aan alleen dingen doen. Waar is toch die beloofde man?’

‘Verdwaald, denk ik’, zegt Anton, ‘die is je spoor bijster na al die verhuizingen.’

‘Vast.’

Drie weken later rijd ik alweer terug vanuit Zuid-Frankrijk. Ik ben even weggeweest, meer valt er niet over te vertellen. Behalve dat ik eindelijk in Rennes-le-Chateau ben geweest waar Maria Magdalena zou hebben gewoond, of tenminste daar in de buurt. Het was een bijzondere ervaring om daar rond te lopen, de omgeving te verkennen en de oude energieën te voelen. Ik voel mij enorm aangetrokken tot die geschiedenis en zal mij er vast een keer in gaan verdiepen.

Eenmaal thuis staart de realiteit mij aan in de vorm van twee blauwe enveloppen van de belastingdienst. Ik maak ze open en zie

dat de terugvordering van de belastingdienst die boven op de schulden komt die ik nog heb overgehouden van het sluiten van mijn vorige bedrijf, mijn mogelijkheden ver te boven gaat. Ik besluit ter plekke om hulp te vragen, want ik deel niet het optimisme van de belastingman dat ik zomaar kwijtschelding zal krijgen. Binnen een paar dagen heb ik een aanvraag voor schuldsanering gedaan bij de gemeentelijke kredietbank. En weer twee weken later zit ik aan tafel met een medewerker en bespreken we de ingevulde formulieren en de mogelijkheden.

‘U hebt gelukkig voor u geen budgetbeheer nodig want alle vaste lasten zijn gewoon betaald. Wat wel een punt is, is uw bedrijf. Wij mogen geen bedrijven helpen. Uw schulden hebben met uw oude en daardoor ook met het huidige bedrijf te maken. We kunnen u daarmee wel helpen maar pas als u bent uitgeschreven bij de kamer van koophandel. Als u verwacht dat het bedrijf binnenkort winst gaat maken, dan raad ik u aan om te proberen alles zelf te regelen. Dus u kunt kiezen om toch zelf deze schulden te regelen of u uit te schrijven bij de kamer van koophandel, de keus is aan u.’

‘Oh’, zeg ik enigszins overrompeld door de voorwaarde, ‘mag ik hier een dag over nadenken?’

‘Natuurlijk, bel me maar zodra u eruit bent. Ik neem alle paperassen vast mee, mocht u toch het besluit nemen om het zelf te gaan regelen dan worden ze vernietigd.’

‘Is het in mijn geval niet beter om een faillissement aan te vragen?’

‘De rechter zou u de opdracht geven om eerst te proberen de schuld te saneren, dus het antwoord is nee. Mocht de sanering niet lukken omdat een van de schuldeisers niet mee wil werken dan kunt u alsnog naar de rechter.’

Dan herinner ik mij wat het ET-team van Janna vertelde, dat geld verdienen er voorlopig niet in zit, waarom dan toch door ploeteren? ‘Eigenlijk weet ik het al, ik sluit mijn bedrijf want anders kom ik er niet uit.’

‘Prima, dan ga ik voor u aan de slag zodra ik uw uitschrijving binnen heb. Het hele traject, dus tot u het groene licht heeft van

alle schuldeisers, kan maanden duren. Geduld is een vereiste voor dit traject.'

'Dat is oké, het leven heeft me een gedegen training in geduld hebben gegeven.'

De vrouw kijkt me wat bevreemd aan. Geeft niet denk ik, als je je werk maar goed doet dan mag je van mij denken wat je wilt. Zodra de vrouw is weggereden pak ik mijn laptop en begin aan het uitschrijven van mijn bedrijf. Vervolgens ga ik aan de slag om de gevolgen van de uitschrijving te regelen. Al doende ontdek ik dat ik mij opgelucht voel. Het is een juist besluit geweest, de energie in mijn bedrijf zat vast en ik zag geen kans om het los te maken. Uithuilen en opnieuw beginnen, alleen anders.

De dagen erop fluctueert mijn stemming van totale opluchting tot diepe wanhoop; ik heb zo hard gewerkt en dit is het resultaat? Waar ben ik uit de bocht gevlogen, waar liep het niet? Wat heb ik niet goed gedaan? Ik heb marketingtrainingen gevolgd, verdienmodellen en communicatieplannen bedacht, eindeloze hoeveelheden informatie gedeeld via allerlei kanalen, gratis dit en gratis dat aangeboden en dit is het resultaat? Wat zat er niet goed? Peinzend en piekerend over het waarom en waardoor zie ik ineens een mail van mijn jongste broer binnenkomen met een veelbelovende titel.

Het is weer tijd voor een voorschot op de erfenis, er staat genoeg op haar rekening dus het lijkt me verantwoord.

Hoera, denk ik, dat komt goed uit want verdorie ik laat me toch niet achter de geraniums plakken!

De ET-ers hebben me inmiddels te pakken, ik wil leren om met ze samen te werken. Ik zie mijzelf al met een stargate in een groep werken, belangrijke informatie channels en kanaal zijn voor healing. Nu ik een klein voorschot krijg op de erfenis kan ik het betalen. Zo creëer ik een nieuwe en stabiele bron van inkomsten. Of mag dat geen argument zijn? Inmiddels is Anton tot dezelfde conclusie gekomen en we besluiten om dan ook om samen de intakeprocedure te volgen. De afspraken worden gemaakt en ik voel me weer vol energie.

7.

Het eerste deel van de intakeprocedure is achter de rug en nu zitten Anton en ik opnieuw bij Janna voor het tweede deel: ieder contact leggen met een ET-gids die aanspreekpunt zal zijn. Ik ga als eerste op de behandeltafel liggen, terwijl Anton luistert.

‘De ET-ers zitten te kaarten en laten mij de kaart van de koningin zien’, zegt Janna tijdens de start van de sessie. ‘Je wilt het zo graag goed doen, je bent een perfectionist. De koningin wil de scepter zwaaien. Maar waar is de koning?’

‘Dat vraag ik me ook al een poosje af’, zeg ik prompt.

‘Als vrouw zit je stevig in het zadel maar waar is je andere deel? De balans tussen yin en yang is zoek. Als vrouw heb je controle, alleen er mist iets, mag je wel helemaal vrouw zijn? Waar is toch de koning? Je hoeft het niet alleen te doen. Er hangt een sluier over je heen waardoor er iets buiten wordt gesloten en dat iets is licht.’

Ik luister gespannen, denk aan Max die me liet zitten met onze in de hemel gemaakte afspraak en slik maar weer eens het verdriet erover weg. Nog steeds uit balans? Wie weet was dat de oorzaak van het ten onder gaan van mijn bedrijf. Plotseling wordt mijn aandacht naar het voeteneind van de behandeltafel getrokken en zie ik een lang mannelijke figuur opduiken. ‘Ik zie een figuur staan’, zeg ik, ‘daar’ en wijs de plek aan, ‘het is een man en hij maakt een stevige indruk, ik bedoel stevig van karakter en hij dwingt respect af zoals hij daar staat met een bijna aristocratische houding. Hij ziet er niet erg ET-achtig uit, hij lijkt heel menselijk, al heb ik geen idee hoe ik me eigenlijk een ET-er had voorgesteld. Met hem wil ik wel samenwerken.’

‘Hij laat je weten dat hij een overeenkomst met je wil aangaan en echt samenwerken, met de nadruk op het woord samenwerken.’

‘Ik krijg een gevoel alsof ik daarvoor iets op moet geven, klopt dat?’